

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

68 Si dubius præsit quos ordinet, hi resacrentur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

DISTINCTIO LXVI.

Archiepiscopus autem ab omnibus suis provincia Episcopis debet ordinari. a

C. I. ¶ Ab omnibus suffraganeis suis Archiepiscopus ordinatur.

Unde Anicetus Papa in epist. ad Episcopos Gallia.
Archiepiscopus 1 ab omnibus suis provincia Episcopis ordinatur. 2 ¶ Illud tamen, quod de Archiepiscopi consecratione praedictum est, atque praecipuum, id est, ut omnes suffraganei eum ordinent, nullatenus immutari licet, quia qui illis praestit, ab omnibus Episcopis, quibus praestit, debet constitui. Sin aliter praesumptum fuerit, viribus carere non dubium est, quia irrita erit ejus secus acta ordinatio.

1 ¶ Archiepiscopus] Hec prior pars in epistola ipsa, & apud caeteros collectores susus expontur.

2 ¶ Hic in epistola cum multa aliis sint interjecta, tum c. epimprovinciales. sup. dist. 64.

De Episcopis autem non ordinandis a paucioribus, quam tribus Episcopis, Anacletus epist. 2. ad Episcopos Italia scribit, dicens.

C. II. ¶ Episcopos non minus, quam a tribus Episcopis ordinatur.

Porro & c. Hierosolymitarum primus Archiepiscopus beatus Iacobus, qui iustus dicebatur, & secundum carnem, Domini nuncupatus est frater, a Petro, Iacobo, & Ioanne Apostolis est ordinatus, successores videlicet suis dantibus formam, ut non minus quam a tribus Episcopis, reliquisque omnibus assensum praebentibus, nullatenus Episcopus ordinetur, & communi voto ordinatio celebretur.

DISTINCTIO LXVII.

Presbyteri vero, & Chorepiscopi ab uno Episcopo ordinari possunt.

C. I. ¶ Sacerdotes ab uno Episcopo possunt ordinari.

Unde Anacletus epist. 2. ad Episcopos Italia.
Reliqui d. sacerdotis a proprio ordinentur Episcopo, ita ut cives & alii sacerdotes assensum praebent, & jejunantes ordinationem celebrent. Similiter & diaconi ordinentur. Caeterorum autem graduum distributioni trium veracium testimonium, cum Episcopi scilicet approbatione, sufficere potest.

C. II. ¶ De eodem.

Item in Hispanensi concilio secundo, c. 6. legitur.

Episcopus sacerdotibus, ac ministris solus honorem dare potest, solus auferre non potest.

DISTINCTIO LXVIII.

Quod de illis, qui ordinantur ab his, quos non constat fuisse Episcopos, an sint iterum consecrandi, an non.

Quod vero consecrandi non sint, probatur auctoritate Gregorii, qui scribens Iohanni Ravennati Episcopo, lib. 2. epist. 32. ait.

C. I. ¶ Semel consecratus, iterum consecrari non debet.

Sicut e semel baptizatus iterum baptizari non debet; ita qui consecratus est semel, in eodem iterum ordine non debet consecrari. Sed si quis forsitan cum levi culpa ad sacerdotium venit, pro culpa poenitentia indici debet, & tamen ordo servari.

a Sic Iustin. novel. 51. in prin. b Extra de tem. ord. c. si archiepiscopus. Poly. l. 2. tit. 8. Ansel. l. 6. c. 39. Burch. l. 1. c. 28. Ivo p. 3. cap. 139. Pam. lib. 3. cap. 10. c. Idem reperitur in epist. Aniceti. Poly. ibid. Anselm. l. 6. cap. 39. Burch. l. 1. c. 15. Ivo p. 3. cap. 139. Pam. lib. 3. cap. 17. d Poly. ibid. Anselm. l. 6. cap. 39. r. q. 7. cap. 6. & ca. Episcopus e. 4. f. dist. 35. B. Poly. l. 2. tit. 31. Anselm. l. 7. c. 104. Pamorm. lib. 3. ca. 76. Ivo p. 6. c. 32.

C. II. ¶ De Presbyteris, qui ordinantur ab eis, quos constat Episcopos non fuisse.

Contra Gregorius III. ad Bonifacium Episcopum, epist. 2. scribens, testatur.

Presbyteri, a quos ibidem reperisti, si incogniti fuerint illi, qui b. ordinant, & dubium est eos Episcopos fuisse, an non, qui eos ordinaverunt; si bonae actionis, & catholici viri sunt ipsi presbyteri, & in ministerio Christi, omnique lege sancta edocti, ab Episcopo suo benedictionem presbyteratus suscipiant, & consecrentur: & sic ministerio fungantur.

Quod ergo consecratus, in eodem ordine iterum consecrari prohibetur, de eo intelligendum est, qui consecratus est ab illo, quem certum erat consecrandi ius habere. Qui autem ab illo consecratur, quem non constat ius consecrandi habuisse, iterum consecrandus est: quia si ille consecrandi ius non habuit, iste ex olei effusione nil consecrationis accepit. Et quia in ipso ordine consecratus non erat, nunc quasi primum ad consecrationem veniens ab Episcopo sacerdotalem benedictionem, & consecrationem consequitur. Si autem ius consecrandi habuit, in prima unctio consecratus est consecrationem: in secunda vero non reiteratur consecratio, sed sola unctio; sicut de quo dubium est, an sit baptizatus, vel non, debet baptizari: qui si prius baptizatus non fuerat, consequitur gratiam baptismi: si autem baptizatus erat: nihil accepit in secunda unctio: c. nec perinet hoc ad reiterationem baptismi, sed ad cautelam saluam. Hoc & de ecclesiis consecrandis similiter observandum est.

C. III. ¶ Non debet iterum consecrari ecclesia semel consecrata.

Unde in Niceno concilio legitur.

Ecclēsiis d. semel consecratis. Deo non iterum debet consecratio adhiberi, nisi aut ab igne exulta, aut sanguinis effusione, aut cuiuscunque femine fuerint polluta: quia sicut infans a quocunque sacerdote in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti semel baptizatus, non debet iterum baptizari, ita nec locus Deo dicatus, est iterum consecrandus, nisi propter eas causas, quas superius nominavimus: si tamen fidem sanctae Trinitatis teneant, qui eum consecrantur.

2 pars. Inter Episcopos, & Chorepiscopos autem haec est differentia, quod Episcopi non nisi in civitatibus, Chorepiscopi etiam in vicis ordinari possunt. Episcopi formatus tribuunt, Chorepiscopi non nisi commendatarias, & pacificas dare valent. Episcopi ius consecrandi habent, Chorepiscopi tantum minoris ordines tribuunt, leviticam autem, & sacerdotalem benedictionem non valent praestare.

C. IV. ¶ In quibus Chorepiscopi ab Episcopos differant.

De his ita scribit Leo I. ad Episcopos Germania, & Gallia, epist. 86. al. 88.

Quamvis e. Chorepiscopi, & Presbyteris plurima cum Episcopis ministeriorum communis sit dispositio, quaedam tamen auctoritate veteris legis, quaedam novellis, & ecclesiasticis regulis sibi prohibita nocent: sicut est presbyterorum & diaconorum, aut virginum consecratio, sicut constitutio altaris, ac benedictio, vel unctio. Siquidem nec erigere eis altaria, nec ecclesias vel altaria consecrare licet, nec per impositionem manuum, fidelibus baptizatis, vel conversis haereticis g. paraclitum Spiritum sanctum tradere, nec christina conficere, nec chrismate baptizatorum frontes signare, nec publice quidem in Missa quemquam poenitentem reconciliare, nec formatas cuilibet epistolae mittere. Haec enim omnia illicita sunt Chorepiscopis

a Ansel. l. 7. c. 110. Ivo p. 6. c. 117. b a quibus fuerint ordinari. orig. c. lotione. d De consecra. dist. 2. c. ecclesia. e Ivo p. 6. c. 77. Ansel. l. 7. c. 122. Poly. l. 4. tit. 26. f. baptizandus. orig. & Ivo. g. ex haerese. orig.

